

Dziennik Gubernii

Urzędowy Kaliskiej.

KWARTAŁ

PIERWSZY.

w KALISZU dnia 28 Grudnia 1840 (9 Stycznia 1841 r.)

Wydział i Sekcja Skarbowa.

RZĄD GUBERNIALNY KALISKI.

84815/12408. Na zasadzie otrzymanej wiadomości od Komisysy Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych tudzież od Kuratora okręgu Naukowego Warszawskiego że wykładane nauki w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Marymoncie są wyższymi od wykładanych w Szkołach Obwodowych, a w Instytucie głuchoniemych nieprzechodzą zakresu nauk na Szkoły Obwodowe przepisanych i wskutek Reskryptu Komisysy Rządowej Przychodów i Skarbu daty 14/26 Listopada r. b. Nr. 85775 stosując do tych dwóch Instytutów przepisy Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1839 r. oznajamia wszystkim Urzędowi Skarbowym i Administracyjnemu, tudzież interessowanej publiczności że podania zanoszone w Interessach prywatnych do Dyrektora Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego w Marymoncie na papierze stemplowym ceny złp. 1 a do Rady Nadzorczej Instytutu głuchoniemych na papierze stemplowym ceny groszy piętnaście pisane być powinny pod karą prawem ogólnem przepisanych.

w Kaliszu dnia 16/28 Grudnia 1840 roku.

p. o. Gubernatora Cywilnego
Pułkownik Flügel Adjutant Jego CESARSKO KRÓLEWSKIĘJ MOŚCI.
K. TRĘBICKI. Sekr. Jlny Jarnuszkiewicz.

Wydział Skarbowy Sekcja Doch. Niest.

RZĄD GUBERNIALNY KALISKI.

85307/12838. Postanowienie Rady Administracyjnej daty 5/17 Listopada b. r. Nro 10394 przedłużające wolność wyprowadzania za granicę krajowej rudy żelaznej do włącznie 1844 roku jedynie na Komorę Celną i Rzędu w Praszce, a przy Reskrypcie Komisysy Rządowej Skarbu daty 21 Listopada (3 Grudnia) b. r. Nr. 89451 nadesłane w słowach: „

„Przez Decyzją z dnia 6/18 Czerwca r. z. Nr. 30064 Rada Administracyjna dozwoliła wyprowadzać za granicę rudę żelazną krajową, pod warunkiem opłaty celnej po gr. 15 od kibla hutniczego, przez ciąg do końca 1840 roku.

Gdy obecnie zgłosili się jeszcze niektórzy właściciele kopalni rudy żelaznej z prośbą, aby dalsze jej wyprowadzanie za granicę dozwolonem być mogło, gdy w Guberniach Królestwa graniczących ze Szląskiem Pruskim, rudniki żelaza są tak obfite i liczne, że wywóz za granicę niejakej części rudy żelaznej nie przyniesie uszczerbku handelowi wewnętrznemu, gdy ogólne zabronienie wywozu takowej pozbawiło by wielu obywateli dochodu z majątków w których się znajdują rudniki żelaza, gdy wreszcie Bank Polski Administrujący Górnictwem krajowem nie ma nic do nadmienienia przeciw żądaniu proszących, przeto Komisya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych upraszała Radę pod dniem 5/17 b. m. Nr. 11091 a przedłożenie pozwolenia wywozu za granicę rudy żelaza jeszcze na lata 1841 1842 1843 i 1844 za opłatą cła po gr. 5 od kibla hutniczego, z zastrzeżeniem, iżby wspomniona Ruda żelazna wywożona była tylko przez jedną Komorę Celną Praszka.

Rada wniosek Kommissyi Spraw Wewnętrznych zatwierdziła.“

Kommunikuje interessowanej publiczności i Urzędowi Skarbowym dla wiadomości i zastosowania się.

w Kaliszu dnia 8/20 Grudnia 1840 roku.

p. o. Gubernatora Cywilnego

Pułkownik Flügel Adjutant Jego Cesarsko-Królewskiej Mości

K. TRĘBICKI.

Sekr. Jlny Jarnuszkiewicz Z.

Wydział i Sekcja Skarbowa.

R Z A D G U B E R N I A L N Y K A L I S K I.

78715/38815. Z odwołaniem się do ogłoszenia pod dniem 30 List. (12 Grud.) r. z. Nr. 81557/11737. w Dzien. Gubernial. N. 52 z r. 1839 nmieszczonego, Rząd Gubernialny na zasadzie Reakryptu Kommissyi Rząd. Przych. i Skarbu dd. 19/31 Paźdz. r. b. Nr. 83127 przypominając wszystkim Mieszkańcom jakiegorodzaju należności i w jakim terminie opłacać Skarbowi są obowiązani, zawiadania zarazem wszystkich Kontrybuentów Obwodu Kaliskiego, Konińskiego, Piotrkowskiego, Sieradzkiego, i Wieluńskiego, że podatki gruntowe i wszelkie inne opłaty Skarbowi przypadające, wnoszone być mają do Kass Obwodowych w Miesiącach poniżej wskazanych, po upływie bowiem oznaczonego terminu, nietylko wykucya do winnych zostaną będzie, ale nadto Sekwestracye i wszelkie ostateczne srodki do odzyskania należności Skarbowej potrzebne, użyte zostaną, każdy więc z podatujących uchybienia terminu w opłacie wystrzegać się powinien, jeżeli kosztów wykucyi a następnie postanowionych kar wykucyjnych chce uniknąć.

Termin wnoszenia podatków i wszelkich innych opłat Skarbowych, tudzież ich rodzaj jest następujący i tak opłacie należy:

1. w Racie Stycznia 1841 roku.

a. Ofiara z Dóbr Duchownych. b. Ofiara z Dóbr Ziemiańskich. c. Ofiara z Dóbr Donataryuszów dawnych i terażniejszych. d. Opłata groszy dodatkowych od ofiary. e. Kanon z Dóbr Donacyjnych czyli z Dóbr Rządowych które na własność prywatną przeszły, f. Kanon z młynów i Wiatraków. g. Rekrutowe odsta-

rozakonnnych: h. Popisowe od Menonistów. i. Czynsze z domów i gruntów Rządowych po miastach. k. Kanon od Rzezi wiejskiej. l. Opłata mostowa. t. Zwrot zapomóg udzielonych Fabrykantom. m. Dochody z dóbr Pojezuickich i innych własności edukacyjnych. n. Opłata szarwarkowa dawna. o. Opłata szawarkowa dodatkowa od dymów dworskich. p. Dochód z primumeraty Dziennika Gubernialnego. q. Opłata od broni palnej. r. Subsidium Charitativum.

II. w Racie Miesiąca Lutego 1841 r.

a. Kontyngens Liwerunkowy. d. Rekrutowe od żydów. e. Opłata Mostowa.

III. w Racie Miesiąca Marca 1841 r.

a. Kanon z dóbr Donacyjnych czyli z dóbr Rządowych, które na własność prywatną przeszły. b. Łanowe. c. Kontyngens Liwerunkowy Dworski. d. Podymne dawne podwyższone, tudzież opłata groszy dodatkowych od podymnego miejskiego. e. Rekrutowe od żydów.

IV. w Racie Miesiąca Kwietnia 1841 r.

a. Rekrutowe od żydów. b. Czynsze z domów i placów Rządowych po miastach. c. Czynsze z dóbr Pojezuickich i innych własności edukacyjnych. d. Zwrot pożyczek z funduszu fabrycznego. e. Opłata od uczniów.

V. w Racie Miesiąca Maja 1841 r.

a. Rekrutowe od żydów.

VI. w Racie Miesiąca Czerwca 1841 r.

a. Wszystkie podatki i opłaty w racie meca Stycznia 1841r, wyszczególnione, i oprócz tych jeszcze następujące: b. Szynkowe od żydów. c. Dzierzawy czasowe. d. Dzierzawy wieczyste. e. Czynsze włóściańskie z dóbr Rządowych. f. Przewyżka Intryty z dóbr rozdarowanych. g. Intryta z dóbr, prowizye od kapitałów Pojezuickich i dziesięciny. h. Prowizye od kapitałów suprimowanych na fundusz ogólny i Duchowieństwa Poznańskiego. i. Prowizye od summ w listach zastawnych wypożyczonych. k. Zwrot pożyczek z funduszu fabrycznego i żelaznego.

VII. w Racie Miesiąca Lipca 1841 r.

a. Rekrutowe od żydów. b. Czynsze z domów i placów Rządowych po miastach. c. Dzierzawy z dóbr i majątków skonfiskowanych. d. Zwrot pożyczek na fundusz ogólny kraju i na fundusz fabryczny.

VIII. w Racie Miesiąca Sierpnia 1841 r.

a. Rekrutowe od żydów.

IX. w Racie Miesiąca Września 1841 r.

a. Kanon z dóbr donacyjnych czyli z dóbr Rządowych które na własność prywatną przeszły. b. Łanowe. c. Kontyngens z dworów i probostw. d. Podymne zwyczajne i podwyższone tudzież grosze dodatkowe. e. Rekrutowe od żydów. f. Dzierzawy wieczyste.

X. w Racie Miesiąca Października 1841 r.

a. Rekrutowe od żydów. b. Czynsze z domów i placów Rządowych po miastach. c. Opłata od uczniów.

XI. w Racie Miesiąca Listopada 1841 r.

a. Kontyngens liwerunkowy gromadzki. b. Rekrutowe od żydów.

XII. w Racie Miesiąca Grudnia 1841 r.

a. Kanon z dóbr Rządowych które na własność prywatną przeszły. b. Rekrutowe od żydów. c. d. e. Dzierzawy czasowe, dzierzawy wieczyste, czynsze włó-

ściańskie, z Dóbr Rząyowych. f. Przewyżka intraty i kwarta z dóbr rozdarowanych. g. Dzierzawy z dóbr i majątków skonfiskowanych. h. Prowizye od kapitałów Pojezuickich tudzież dziesięciny. i. Czynnse i dziesięciny suppressyjn na fundusz ogólny Religijny i Duchowieństwa Poznańskiego. k. Prowizye od summ w listach zastawnych wypożyczonych.

Obowiązkiem więc jest wszystkich Kontrybuentów, ażeby w terminach powyżej oznaczonych regularnie wszelkie podatki i opłaty od nich przynależne, do Kass Skarbowych wnosili, gdyż w razie uchybienia terminu jak na samym porzątku powiedziano, do wniesienia tychże należności krokami exekucyi Administracyjnej nagłeni będą, a do tego jednocześnie z podaniem kary exekucyjnej opłacać muszą. Obok tego powołując się Rząd Gubernialny na rozporządzenie swoje pod dniem 1 Lipca 1826 r. Nr. 4419/2114 wydane a przez Dziennik Urzędowy do wiadomości publicznej ogłoszone, każdego w szczególności kontrybuenta jaką bądź należność do Kassy Skarbowej wnoszącego, ostrzega, iż kwity przez te kassy na wnoszone opłaty udzielane, powinny być wypisane na drukach które mu celowi przeznaczonych i w podpisy jak Poborcy czyli Kassjera tudzież Kontrollera zaopatrzone. Ktoby się zaś powążył przyjąć pokwitowanie na prostym papierze wydane, sam sobie winę przypisze jeżeli z tego powodu na jaki bądź straty wystawiony będzie.

Nadto, ponieważ Wojci Gmin za nieregularną opłatę podatków włościańskich są odpowiedzialni, ostrzega ich przeto Rząd Gubernialny na zasadzie art. 72 odstępu pod lit. e i f. Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 3 Lutego 1816 r. oraz z d. 24 Sierpnia 1816 r. w Dzienniku Praw Tomie II, na karcie 13 umieszczonego, iż starać się powinni, aby też podatki niezalegały i w takim wypadku po każdorocznych zbiorach jesiennych zabezpieczać są obowiązani taką ilość zboża włościańskiego, jaka na zaspokojenie zaległych i bieżących podatków jest potrzebną, gdyż jeżeli z powodu ich opieszałości lub też dla podupadłego stanu klasy rolniczej niebędą uiszczone od respective Diedzica Dóbr będącego zarazem Wojtom Gminy ściągnione zostaną.

w Kaliszu dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1840 roku,

p. o. Gubernatora Cywilnego

Pałkownik Flügel Adjutant JEKO. Cesarsko-Królewskiej Mości.

K. TRĘBICKI.

Sekr. Jlny Jarnuszkiewicz Z.

Zawiadamia Publiczność, iż na mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Kaliskiej z d. 12/24 Listopada r. b. Nr. 1895 w miasteczku Ossyakowie w Pele Wieluńskim leżącym, na gruncie Probostwa, w d. 14/26 Stycznia 1841 r. o godzinie 10 z rana i dniach następnych, wszelkie ruchomości do pozostałości niegdy śp. Księdza Tadeusza Madalińskiego Proboszcza tamczanego należące, jako to: meble pokojowe, fajans, szkło, garderoba, bielizna osobista, stołowa, pościel, narzędzie kuchenne, porządki stajenne, rolniczo-gospodarskie, powozy, konie, stadnina bydła, jałowizna, trzoda, pszczoły, wosk, chmiel, książki, płótno, przedza, siano i t. p. przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawane będą, chcę mających kupna, na Probostwo w miasteczku Ossyakowie w terminie powyż oznaczonym zaprasza.

w Wieluniu d. 4/16 Grudnia 1840 roku.

Antoni Kowalski. Rejent Ptu Wieluńskiego.

*Pisarz Trybunału Cywilnego pierwszej Instancji
Gubernii Kaliskiej.*

Podaje do wiadomości, iż nieruchomość miejska w Mieście Gubernialnem Kaliszu na gruncie Eafiteutycznym tegoż miasta przy ulicy Józefiny pod Nr. 566 w gminie i cyrkule II. Miasta Kalisza Parafii Sz. Mikołaja położona, należąca prawem własności do I. Antoniego Mączyńskiego. 2, Sukcessorów Bogumiły z Mączyńskich Osiniskiej, to jest: a. Faustyny. b. Jana. c. Romana rodzeństwa Osiniskich, wszystkich zamieszkanie prawne w Kaliszu pod Nr 566 w teźże nieruchomości obrane mających, z innego zamieszkania niewiadomych. 3. Sukcessorów Ludwika Mączyńskiego z imion nazwisk i zamieszkań niewiadomych i dotąd niewylegitymowanych. 4. Jana Nepomucena Mączyńskiego w imieniu własnym i na rzecz tychże sukcesorów Ludwika Mączyńskiego działającego. W wsi Nacesta-wicach Pele Kaliskim i w mieście Kaliszu w teźże nieruchomości pod Nrm. 566 zamieszkanie prawne obrane mającego, wszystkich powyżej wymienionych właścicieli z własnych funduszów utrzymujących się, zostająca pod zarządem i wposiadaniu Antoniny z Ramińskich Stowikowskiej, Aktem zajęcia przez Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale tutejszym, na gruncie wspomnianej nieruchomości w d. 18/30 Września 1840 r. sporządzonym, na rzecz i żądanie Józefa Stowikowskiego obywatela kraju z własnych funduszów utrzymującego się w mieście Kaliszu mieszkającego i zamieszkanie prawne w teźże mieście Kaliszu u Józefa Miklaszewskiego Patrona Trybunału Kaliskiego obrane mającego; za którego, teźże Patron Józef Miklaszewski stawia i wywłaszczenie rzeczzonej wyżej nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 566 sytuowanej popiera; na sprzedaż publiczną w drodze przymuszonego wywłaszczenia odbyć się mającą zajętą została, któremu akt zajęcia w jednej kopii Bonawenturze Borowskiemu w Kaliszu mieszkającemu jako ustanowionemu dozorcy d. 18/30 Września 1840 r., w drugiej dla Jana Opielińskiego Prezydenta Miasta Gubernialnego Kalisza na ręce Felixa Matuszkiewicza Radnego, w trzeciej Janowi Sulkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Ptu Kaliskiego na dniu 19 Września (1 Października) t. r. 1840 doręczony i zostawiony, następnie w Kancellaryi Ziem. Gub. Kaliskiej do właściwej księgi wieczystej w d. 11 Września (3 Paźdz.) t. r. podany, a do księgi zarejestrowań Trybunału Cyw. Gub. Kaliskiej w d. 24 Września (6 Paźdz.) t. r. 1840 wpisany i zarejestrowany został.

Nieruchomość wyżej rzeczona składa się z ogrodu owocowego respective warzywnego; tudzież z następnych zabudowań: 1. Domu massiv muirowanego parterowego dachówką krytego pod k. tórą są piwnice. 2. Domu mieszkalnego łączącego z jedną stajnią w regłórkę i strychulce z gliną budowanego szkudłami krytego. 3. Stajni do tegoż przystawionej, której frontowa ściana z bali w stupy, a tylna w regłórkę i strychulce z gliną budowana, szkudłami krytej. 4. Domu do powyższej stajni przystawionego w regłórkę i strychulce z gliną budowanego, szkudłami krytego, zdezelowanego i do użytku niezdatnego. 5. Wozowni w pruskie. 6. Obory łącznie z komorą z bali w stupy budowanej, szkudłami krytej. 7. Drwalnika z bali w stupy budowanego, szkudłami krytego, wszystkie te budynki potrzebują reparaacyi dachów i innych napraw.

Przez territorium tej nieruchomości płynie odnoga rzeki Prosnay w której

są dwa upusty zdezelowane, nadto przechodzi ścieżka publiczna, szpalerem grabowym i płotem z płatów w części obsadzona i ogrodzona, od ulicy Józefiny na przedmieście Nowyświat prowadząca. W ogrodzie exystuje 294 sztuk drzew owocowych rodzajnych, mała szkółka drzewek, krzewy malinowe, agrestowe, porzeczkowe, winagrona i nieco leszczyny, tudzież altanka na słupach szkudłami kryta, wreszcie mała ilość drzew dżikich. Rozległość całej tej nieruchomości podług pomiaru w d. 19 Kwietnia 1823 r. przez Ludwika Salcer Geometrę sporządzonego, wraz z placami pod zabudowaniami, podwórzem, ogrodem odnogą rzeki Proсны i ścieżką przechodnią zajmuje powierzchni morg 10 prk. 4, miary magdeburgskiej, gatunek ziemi należy do klasy II i III. Granice ze wszystkich stron są jawne, w niektórych częściach płotom z płatów i szpalerem grabowym w innych zaś odnogą rzeki Proсны i rowem oznaczone.

Sprzedaż tej nieruchomości odbędzie się na publicznej Audyencyi Trybun. Cyw. I. Inst. Gub. Kaliskiej w Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny sytuowanym posiedzenia swe odbywającego, do której zbiór objaśnień i warunki sprzedaży u Józefa Miklaszewskiego Patrona przedaży popierającego, tudzież w Biórze Pisarza Trybunału przejrzące być mogą. — Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i przedaży na publicznej Audyencyi Trybunału Kaliskiego w miejscu zwykłych jego posiedzeń w d. 5/17 Listopada 1840 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie d. (19 Listopada) 1 Grudnia, a trzecie d. 3/15 Grudnia t. r. odbyło się. — Wyrabiający przedaż Józef Słowikowski podał za tę nieruchomość summe 6000 zp. w monecie, poczem termin do temczasowego owej przysądzenia na dzień 24 Grudnia (5 Stycznia) 1840/41 r. wyznaczony został, w którym Trybunał Kaliski rzeczoną nieruchomość Józefowi Miklaszewskiemu Patronowi za summe 6000 zp. w monecie temczasowo na własność przysądził i termin do ostatecznego jej przysądzenia na dzień 19 Lutego (3 Marca) 1841 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

w Kaliszu dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1840/41 r.

Franciszek Salezy Wołoski.

Podpisany Rejent Kancellaryi Ziemiaskiej Gubernii Kaliskiej ogłasza wiadomość, o toczącym się postępowaniu spadkowym po niegdy: 1. Karolu Gnoińskim właścicieli 1/9 części summy zp. 9985 5/7 na dobrach Siemkowie i 1/9 części summy zp. 6420 gc. 23 2/7 na dobrach Działoszynie lokowanych, tudzież 2. Wojciechu Mycielskim właścicieli gruntu hań 16 morg 5 w territorium dóbr Biernacie znajdującego się, i 3. Augustynie z Russockich Kirkór właścicieli summy 10000 zp. na possessyach w Kaliszu pod Nr. 567 i 567-sytuowanych zabezpieczonych; do regulowania zatem spadków tych czyli przepisania summ ad 1 et 3 wyrażonych, na pozostałych successorów, zaś ad 2. do wykreślenia wprost z hypoteki dóbr Biernacie wyżej wzmiankowanego gruntu, wyznaczonym został termin na dzień 1/13 Lipca 1841 r. na godzinę 10 z rana w Kancellaryi mojej Rejenta, na który interessentów pod prekluzją po raz pierwszy wzywam.

Kalisz dnia 18/30 Grudnia 1840 roku.

Piot. Paweł Szrubarski. R. R. Z. G. K.

Zawiadomienia Szanowną Publiczność, iż w dniach 5/17 i 6/18 Stycznia r. b. o

godzinie 10 z rana częścią w Mieście Koźminku przed Urzędem Muncypalnym, częścią w Wsi Wojstawicach Pcie Kaliskiem, sprzedane będą przez publiczną licytacją prawnie zajęte, różne ruchomości, jako to: bryczka, stoły, szafy, kanapa, krzesółka, rądle, koprahi, żelazniaki, i t. p. tudzież zboże różnego gatunku młoczone i w snopie, niemniej kartofle, trzoda chlewna, bydło rogate i konie.

Kalisz dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1840/41 roku.

Sztokorski Antoni. Komornik Sądu Pok. Ptu Kaliskiego.

Sąd Policyi Poprawczej Powiatu Kaliskiego.

Podaj^o do publicznej wiadomości iż w dniu 11 Października b. r. między godziną 10 a 11 w wieczór w we wsi Gorze Obwodzie i Powiecie Kaliskim pod oknem zamieszkania Józefa Hoffmann Tkacza, na ogrodzie w bródzie od kartofli, znalezione zostało dziecko żyjące ptei żeńskiej, w spodnicę wełnianą obwinęte, niedziel sześć mieć mogące, koby więc wiedział o rodzicach którzy podobnym sposobem chcieli się pozbyć dziecka, lub o tym, który dziecko w miejsce powyższe porzucił, yzechce najbliższej władzy Wójta Burmistrza lub Sądu doniesić a ta po odebraniu wiadomości Sąd Poprawczy zawiadomić nieomieszka.

Kalisz dnia 18/30 Grudnia 1840 r.

Sędzia Prezydujący Wąsowicz.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Brzesko-Kujawskiego.

Zapozywa niniejszym Starozakonnego Józefa Weinrot inaczej Opoczner zwanego, urodzonego w mieście Gubernialnym Płocku i tam stałe dawniej zamieszkanie mającego, a na teraz z pobytu niewiadomego, ażeby się w Sądzie tutejszym Poprawczym w Brześciu Kujawskim po odebranie z Depozytu Sądowego:

a. Pieniędzy w kwocie zp. 2. b. Perkaliku na tle lilla w kwiaty łokci 6, i c. Chustki nowej perkalikowej na tle białem w kwiaty i desenie; w dniach 30. od daty ogłoszenia w Pismach Rządowych niniejszego zapozwu stawił. Ostrzega go się przy tem że wranie niestawienia się w czasie zakreślonym, rzeczy te na Skarb Królestwa spieniężone zostaną. — w Brześciu d. 23 Paźd. (4 Listo.) 1840 r.

Sędzia Prezydujący. w z. Grodecki, Jukwir. |

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego.

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe, aby nad pobytem Małgorzaty Jerzyńskiej v. Gregorczykowej, o zbrodni kradzieży prawnie poszlakowanej, w dniu 4/16 Listopada r. b. z więzienia Inkwizycyjnego przy Sądzie tutejszym zbiegłej, ściśle baczenie miały i też w razie jej pochwylenia, najbliższemu Sądowi dostawiły.

Rysopis jej jest następujący: lat 33, twarzy okrągłej, piegowej i ospowatej, oczu siwych, nosa miernego, włosów blond, jest religii katolickiej, urodzona w mieście Maciejowicach Obwodzie Łukowskim, ostatnie jej zamieszkanie we wsi Woli Skromoskiej Obwodzie Lubelskim; ubrana w suknię areztańską.

w Łukowie dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1840 roku.

Dobroński, Sędzia Prezydujący,

Dyrekcya Szczęgółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego Gubernii Kaliskiej.

W dopełnieniu §. 2 Postanowienia Rady Administracyjnej Krolestwa z dnia 1 Grudnia 1829 roku Dyrekcya Szczęgółowa Gubernii Kaliskiej zawieradania niniejszem interessowanych Stowarzyszonych, iż na zasadzie nowego prawa z dnia 9/21 Kwieciana r. 1838 następujące Dobra w Gubernii Kaliskiej położone, Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu zastawione zostały.

Numer bieżący.	Nazwisko Dóbr Głównych i ich Altynencyj.	Położenie		Wymienienie pożyczki jaką Właściciel zna- gugł pragnie			Opłaca podatku oliary.	Szczu- nku Dóbr z oliary		Wysokość i nuzdzic lonej pożyczki	W szacunku szacunku Dóbr możebny uzyskać	
		Powiat.	Parafia.	Poży- czka czkiznu nowej	Poży- czka dod- kowej	Pożyczki odnowa- nej		podług Artyk. 5 prawa.	podług Artyk. 6 prawa.		podług Artyk. 5 prawa.	podług Artyk. 6 prawa.
696	Rychnów E.	Kaliski	Rychnów	—	—	5600	192 25	12600	24000	14400	11500	14400
696	Prekark	idto	Łobrec wiel	4100	—	—	55 14	5600	6800	—	3300	4100
697	Dzbanki	Sieradzki	Restawzew	14000	—	—	180 10	18000	22500	—	15800	15500
698	Klucz Górka z przyleg. Świątniki Szentkietow Kudrowice i Petrykozy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
699	z przyległościami	Sadłow.	—	—	12000	—	704 2	70400	88300	40800	49200	52800
700	Brzoza	Ostresz.	Biała	—	—	5400	189 4	13900	29500	11300	11300	14100
1	Pecherzew	Warsz.	Turek	—	—	6600	226 20	22600	28200	17000	13500	12300
2	Uników	Sieradzki	Uników	—	9000	14000	601 8	60100	75100	85000	55000	45000
3	Skarżyn z przyległość.	Warsz.	—	82000	—	—	1093 24	109300	136600	—	65600	82000
4	Nowa wieś z przyległościami	Sadłow.	Grubno	—	—	4700	124 10	12400	15500	9800	7400	9300
5	Nowa wieś z przyległościami	idto	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Stanowica	Konikski	Szymanna	21900	—	—	293 9	29300	85600	—	17500	21900
7	Nowa wieś litra B. z temż samemi przyległościami	Konikski	Szczepanów	21900	—	—	293 9	29300	85600	—	17500	21900
8	Goleisz z przyległość.	Konikski	Brzuchanowic	21900	—	—	293 9	29300	85600	—	17500	21900
9	Brzeziny z przyległość.	Piotrkow.	—	—	2500	3900	165 10	16500	20600	9900	9900	12400
10	Skarszew lit. A. z dezer- ta Skurdały tudzież Skarszewek Borkowa Chrusciw Edwardow oaz dobra Skarszew B.	Ostresz.	—	29000	—	—	267 10	26700	33400	—	16000	20000
11	Kaliski	Borków	—	84000	—	—	1132 9	113200	141500	—	67900	84900

Wzywa więc Dyrekcya Szczęgółowa wszystkich Stowarzyszonych, ażeby ze względu na solidarną odpowiedzialność z artykułu 23 prawa z d. 1/13 Czerwca 1825 i artykułu 25 prawa z dnia 9/21 Kwieciana roku 1838 wynikającą, najdalej w przeciągu tygodni ich od daty ogłoszenia rachując Dyrekcji Szczęgółowej Gubernii Kaliskiej, lub w przeciągu tygodni temu Dyrekcji Głównej uwagi swoje zakomunikować racyli, jeżeliby w ich przekonaniu udzielić się mająca na powyższej wyszczególnione dobra z mocy po-
wołanych praw pożyczka, zupełnego na tychże dobrach nie mogła znaleźć bezpieczeństwa.

Kalisz dnia 18/30 Grudnia 1840 r. Prezes: BIERNACKI.

Pisarz: Konczykewski Z.

DODATEK 1szy do Nru. 2.

Dziennika Urzędowego Gubernii Kaliskiej.

w Kaliszu dnia 28 Grudnia 1840 (9 Stycznia 1841) r.

Wydział i Sekcja Skarbowa.

RZĄD GUBERNIALNY KALISKI.

81822/42113. Następujące osoby po uzyskaniu konsensów i zapisaniu się do zgromadzenia kupieckiego, prowadzić będą handel kupiecki jako to:

a) w Mieście Zduńskiej Woli w Gubernii Kaliskiej 1. Dyonizy Janowski pod firmą własnego nazwiska handel trunków zagranicznych.

b) w Mieście Warszawie. 2. Staroz. Józef Izraelowicz Glückscho pod własną firmą handel towarów tokeciowych, krótkich norymberskich i galanteryjnych.

3. Starozakonni Daniel i Mesiek Cohn i Michał Wolf Grüngarten prowadzić będą pod wspólną firmą Cohn et Grüngarten, handel towarów tokeciowych, norymberskich i galanteryjnych.

Handle zaś po zmarłych kupcach Warszawskich (prowadzić nadal będą pozostałe po nich wdowy a mianowicie: 4. Staroz. Laja Jockowa Asterblum, prowadzić będzie handel kupiecki towarów tokeciowych krótkich norymberskich i galanteryjnych po zmarłym jej mężu Staroz. Józefie Markusie Asterblum pozostały.

Staroz. Hana Necha Pejsachowa Muszkat, handel trunków zagranicznych, towarów kolonialnych, farb malarskich i innych meteryatów farbierskich pozostały po zmarłym jej mężu Staroz. Pejsachu Salomonie Muszkat.

O czem zawiadamiając wszystkie Urzędy Skarbowe i Kalkulaturę Sekcyi Skarbowej, poleca im na zasadzie Reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu daty 15/27 Listopada b. r. Nr. 74479 ażeby osoby zamieszczone pod pozycjami 1. 2 i 3 do list kupieckich zapisowały i jako istotnych kupców uważały, tudzież zmiany pod pozycjami 4 i 5 zamieszczone w tychże listach zanotowały.

w Kaliszu dnia 16/28 Grudnia 1840 roku.

p. o. Gubernatora Cywilnego,

Pułkownik Flügel Adjutant Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI.

K. TREBICKI.

Sekr. Jlny. Jarnuszkiewicz Z.

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO

MIKOŁAJA Igo

Cesarza Wszech Rosyyi Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.

W wykonaniu Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 16/28 kwietnia r. b. Rada Administracyjna Królestwa, pragnąc bliżej oznaczyć sposób wypłacenia przypadających należności pogorzelcom po końcu 1816 r. w dawnym Towarzystwie Ogniwem ubezpieczonym, tudzież wskazać szczegółową zasadę zebrania potrzebnego na to funduszu, na przedstawienie K. R. S. W. i Duchownych postanowiła i stanowi.

Art. 1. Biorąc za zasadę summy złp. 2465762 gr. 7 w myśl art. 1 powyższego ukazu przez K. R. S. W. i D. oznaczoną, jako potrzebną na zaspokojenie długu dawnego z końcem roku 1816 rozwiązanego Towarzystwa Ogniewego, po potrąceniu już wszelkich po rzeczonym Towarzystwie Ogniewem pozostałości, upoważnioną niniejszem zostaje też K. R. do zarządzenia za pośrednictwem Dyrekeyi Jeneralnej istniejącego obecnie Towarzystwa Ogniewego, rozpisu składek na wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich i wiejskich, w granicach Królestwa położonych, bez względu czy takowe są lub nie są w teraźniejszym Towarzystwie Ogniewem ubezpieczone, jako też do zaspokojenia długu według następujących przepisów.

Art. 2. Należitości ciążące dawne Towarzystwo Ogniewe za pogorzele tak w Miastach jako i we wsiach wydarzone art. 1 niniejszego Postanowienia oznaczone, potrącone będą w jeden dług ogólny.

Art. 3. Właściciele zabudowań wszystkich w Miastach i po wsiach obecnie w Towarzystwie Ogniewem ubezpieczonych lub ubezpieczyć się mogących, w ciągu trwania poboru składki punktem drugim ukazu oznaczonej, przykładają się do niej będą w stosunku wysokości ubezpieczenia swych zabudowań w Towarzystwie Ogniewem dotąd nie ubezpieczonych pociągnięci będą do opłaty składki powyżej wzmiankowanej, również w stosunku wartości własnych zabudowań. Do ustanowienia wartości tej użyte będą przez D. J. T. Ogniewego wykazy budowli nieubezpieczonych, i ich szacunku, obecnie w K. R. S. Wewnętrz. znajdujących się. Sprawdzenie zaś takowego szacunku ma mieć jedynie miejsce w przypadkach gdy właściciele nieruchomości nieubezpieczonych osadzą się być niemi uciążonemi, z zastrzeżeniem, że w tym razie delegacy ciążący na właścicieli ponosić mają.

Art. 4. Jeżeli który z właścicieli budowli dotąd nieubezpieczonych przystąpi do Towarzystwa Ogniewego w ciągu trwania poboru składki punktem drugim Ukazu Najwyższego oznaczonej przykładają się do niej będzie, w stosunku tacy zabudowań, zamieszczonej w zatwierdzonym przez D. J. T. O. Katastrze Ogniewym, a to od roku w którym przystąpienie nastąpiło włącznie, od tego też czasu uchylonym zostanie poprzedni szacunek brany za zasadę do poboru składki od budowli nieubezpieczonych.

Art. 5. Składka punktem 2 Ukazu Najwyższego oznaczona, pobierana będzie tak w Miastach jako i we wsiach bez różnicy klas zabudowań i rozmaitego niebezpieczeństwa ognia. Gdy zaś składka ta wedle punktu 2 ustępu C. rzeczzonego Ukazu Najwyższego nie może powyższąć czarwartej części rocznej najwyższej płaty ustanowionej przepisami obecnego Towarzystwa Ogniewego. Gdy nadto podług §. 6 Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 9 Lipca 1816 roku i art. 16 takiegoż postanowienia z dnia 25 Lutego 1817 r. najniższa składka stała tak w miastach jako i we wsiach wynosi gr. 8 od sta złotych assekuracyi, pobor zatem składki na zaspokojenie długów dawnego Towarzystwa Ogniewego nie będzie mógł przenosić dwóch groszy rocznie od sta złotych wartości budowli nieubezpieczonych przez D. J. T. Ogniewego podług zasad art. 3 niniejszego postanowienia rozkazanych ostatecznie ustanowiony.

Art. 6. Ponieważ w stosunku do wiadomej wartości zabudowań składka po dwa grosze oznaczona uczyni rocznie około 440000 złp. przeto ustanawia się za prawidło, iż pobor rzeczzonej składki na pokrycie należitości pogorzelcom służyć

mającej, jako też kosztów z tąd wypływających, na złp. 130000, przez K. R. S. W. ustanowionych, dłużnej jak lat 6 to jest od r. 1841 do 1846 włącznie trwać nie będzie.

Art. 7. Rozpis i pobór składek na właścicieli w Towarzystwie Ogniwem ubezpieczonych, następować będzie razem z bieżącą składką ogniową. Składki zaś przypadające od właścicieli zabudowań, w Towarzystwie Ogniwem nie ubezpieczonych, opłacane będą w ratach rocznych z góry w sposobie i terminie przez D. J. T. Ogniwego wskazać się mających.

Art. 8. Wynagrodzenia za te tylko pogorzele po końcu roku 1816 zdarzone będą wypłacane, za które należność już przyznana została przez b. Administracyę i przez D. J. T. Ogniwego, a to po potrąceniu szczegółowych upłat, jakie na rachunek przyznanego wynagrodzenia do dnia wypłaty onegoż mogły być poczynione.

Art. 9. Wynagrodzenie przypadające za zgorzałe po końcu 1816 roku budowle w dawnym Tow. Ogn. ubezpieczone, jako będące wypływem szczególnej łaski Monarszej, wypłacaniem będzie pogorzelncom lub ich spadkobiercom, tudzież teraźniejszym właścicielem domów i wsi w których wydarzył się pożar bez warunkowo, to jest bez względu czyli zgorzałe budowle zostały odbudowane lub nie, przy udowodnieniu jedynie prawa do odbioru przypadającej im należności. Rozciągnięcie dobrodziejstwa tego i na innych nabywców należności pogorzelncom przypadających, zależec będzie od przyzwolenia samychże pogorzelnców lub ich sukcesorów, którzy w razie odmówienia tymże nabywcom zwolnienia ich od obowiązku od budowania zgorzałej budowli, obowiązani są wskazać miejsce do jej odbudowania. Jeżeli nabywcy należności o których mowa nie złożą Dyrekcyi Tow. Oge. najdalej do końca 1843 roku dowodu całkowitego od restaurowania budowli, do końca 1816 r. zgorzałej, natenczas utracą prawo do wynagrodzenia które przejdzie na własność Tow. Ogn.

Art. 10. Osoby interessowane o odbiór swoich należności, winne są złożyć dowody legitymacyi przekonujące o prawie ich do odebrania wynagrodzenia. Wszakże gdyby co do sposobu nabycia prawa do wynagrodzenia zachodziły zażalenia lub nowe poszlaki podstępny, oszustwa lub złej wiary, na drogę sądową wytoczone, D. J. można będzie mstrzymać wypłatę wynagrodzenia do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia kwestyi przez właściwą władzę Sądową, i takowe stosownie do przepisu art. 15 niniejszego postanowienia do Banku odesłać.

Art. 11. Jeżeli przy sprzedażach nieruchomości, a mianowicie w kontraktach kupna i sprzedaży w warunkach licytacyjnych i tym podobnych aktach urzędowo nie zeznanych przypadające wynagrodzenie za pogorzele do końca 1816 roku wydarzone, nie zostało wyrażnie przekazane nowo nabywcy prawo do tej wynagrody służy pierwotnemu właścicielowi pogorzalnych zabudowań na którego imię przyznanie nastąpiło lub jego spadkobiercy.

Art. 12. Udowodnienie prawa do odebrania wynagrodzenia nie przenoszącego złp. 1000, co do pogorzeli w miastach i zabudowaniach włściańskich jako to czynszowników, kolonistów i okupników, może także nastąpić przez spisanie protokołu śledczego w formie Administracyjnej z dwóch przynajmniej miejscowych lub sąsiednich mieszkańców, właścicieli nieruchomości od dawna tamże osiadłych. Protokoły te przez miejscową władzę Administracyjną sporządzone, z aktami na

gruncie znajdującymi się porównane i w właściwym Sądzie zaprzysiężone być winny. W protokołach wyrazić należy z wszelką pewnością, kto stał się i w jakiej drodze właścicielem nieruchomości pogorzałej, na rzecz innego ubezpieczonej, a tem samem przyznanego wynagrodzenia i czyją na teraz też nieruchomość jest własnością. D. J. T. O. protokoły te rozpozna i takowe przyjmie o ile za dostateczne przez nią uznane zostaną.

Art. 13. Każdy komu przypada wynagrodzeni za pogorzele z Epoki dawnego Tow. Ogn. powinien z prawem swoim do podniesienia wynagrody zgłosić się na piśmie przez miejscową władzę lub bezpośrednio do D. J. T. Ogn. najpóźniej do dnia ostatniego Grudnia 1812 r. po upływie tego terminu utraci prawo do wynagrodzenia, i takowe przejdzie na własność Tow. Ogniewego:

Art. 14. Stosownie do przepisów art. 6. oznaczających wysokość corocznej składki na zp. 440000 a trwanie poboru tejże przez lat 6, wynagrodzenie poszkodowanych nastąpić powinno także w ciągu lat 6 w stosunku każdorocznego wpływu ze składek.

Art. 15. Wypłata wynagrodzeń rzeczonych następować ma w tej kolej, w jakiej następowały po sobie pogorzele, należności przypadającej w tej kolej dla właścicieli którzy się zgłoszą z prawami swemi w czasie art. 13. oznaczonym, lecz nie pospieszają w terminie właściwym z dopełnieniem formalności dla odbioru tychże przepisanych, złożone być mają w Banku Polskim do depozytu.

Art. 16. W celu ułatwienia poszkodowanym spieszniejszego korzystania z przypadającej im należności nie czekając na kolej właściwą. D. J. T. Ogniewego obowiązują będzie po rozpoznaniu praw zgłaszających się, wydawać im świadectwa, z oznaczeniem wysokości przyznanego wynagrodzenia, oraz roku w którym do zaspokojenia przypada.

Art. 17. Na wynagrodzenia za pogorzele w zabudowaniach Rządowych do końca roku 1816 wydarzone, Skarb Królestwa przyjmie w równi za gotowiznę dowody Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej i Assekuracye Skarbowe wydane na rzecz należności przypadających Towarzystwu Ogniwemu z zabudowań Rządowych należne za Składki Ogniewe.

Art. 18. Przy pierwszej wypłacie wynagrodzenia, potrącone zostaną składki zaległe, jakieby przynależały funduszom dawnego Towarzystwa Ogniewego, z czasu do końca 1816 r. Składki zaś takowe przypadające istniejącemu obecnie Towarzystwu Ogniwemu od zabudowań pogorzałych do końca 1816 r. a nie odrestaurowanych, na mocy niniejszego Postanowienia, zostają zupełnie umorzone.

Art. 19. Gdy podług art. 2. niniejszego postanowienia należności za pogorzele w miastach i wsiach wydarzone po koniec 1816 r. w jeden dług zostają połączone, rachunki zatem z upływu składek na zasadzie punktu 2. Ukazu Najwyższego pobieranych, oraz czynionych z nich wydatków składane będą Najwyższej Izbie Obračunkowej do rewizyi łącznie z miast i wsi.

Art. 20. Rządy Gubernialne, Kommissarze Obwodowi, inne Władze Administracyjne, jako też Władze Sądowe, obowiązane są wypełniać wezwania D. J. T. Ogniewego dążące do wykonania niniejszego Postanowienia.

Art. 21. Wszelkie korespondencye w dochodzeniu należności za pogorzele z Epoki dawnego Tow. Ogniewego mają być wolne od opłaty pocztowej, od

pieniędzy zaś pœcztą z jednych kass do drugich przesyłanych, pobieraną bœdzie opłata, jak od pieniędzy Skarbowych.

Art. 22. Wszelkie takżę korrespondencye miêdzy władzami w przedmiotach niniejszem Postanowieniem objętych, oraz podania prywatne i wszelkie akty w dochodzeniu wynagrodzenia, tudzież pokwitowania z odebrania onego sporządzone wolno byđz mają od użycia papieru stemplowego.

Art. 23. Koszta Administracyjne z wykonania niniejszego Postanowienia wynikające poniesione będa z funduszu składek wskazanego punktem 2. Ukazu Najwyższego i oznaczone corocznie zostaną Etatem dodatkowym do Etatu Administracyi Towarzystwa Ognioowego.

Wykonanie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Rada Administracyjna Kommissyom Rządowym wczem do której należy poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1840 roku.

Namiestnik Generał Feldmarszałek

Xiążę Warszawski.

p. o. Dyrektora Prezydującego w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Sekretarz Stanu.

Pisarew.

J. Tymowski.

*Pisarz Trybunału Cywilnego Iej Instancyi
Gubernij Kaliskiej.*

Podaje do wiadomości, iż dobra ziemskie Mikołajewice składające się z folwarku i wsi zarobnej Mikołajewice, przyległości Pustkowiów Wygoda i Utrata zwanych, niemniej młyna wodnego bez nazwiska, karczmy Magdalena i wiatraka oraz z nowo budujących się Kolenistów w samej wsi Mikołajewice w Pcie Szadzkowskim Obw. Sieradzkim Gub. Kaliskiej, Gminie i Parafii Mikołajewice położone: Magdaleny z Chabielskich Wasowiczowj Xawerago Dunin Wasowicza z własnych funduszy utrzymującego się małżonki, w rozdziale majątku z mężem swym żyjącej, w tychże dobrach Mikołajewicach wraz z mężem swym mieszkającej, z własnych funduszy utrzymującej się dziedziczne. — Aktami zajęcia na gruncie wspomnianych dóbr Mikołajewice pierwszym w dniach 24 Lipca (5 Sierp.) i 26 Lipca (7 Sierp.) 1840 r. i drugim w ponowieniu i poprawieniu w d. 7/19 i 8/20 Sierpnia t. r. 1840 przez Tomasza Kozłowskiego Komornika przy Trybunale Cyw. Gub. Kaliskiej zdziałanym, na rzecz i na żądanie Mateusza Dobieckiego Naddzierzawcy Ekonomii Pabianice, w wsi Widzowie Pcie Szadzkowskim mieszkającego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Bielskiego Patrona Trybunału Kaliskiego w Mieście Gubernialnem Kaliszu mieszkającego obrane mającego, za którego tenże Patron Franciszek Bielski stawia i subhastacją dóbr Mikołajewic poprzednią, na sprzedaż publiczną w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte zostały. W dobrach tych zabudowania mianowicie dworskie, stodoły dwie od dwóch

klepiskach, spichrz o dwóch złożeniach i gorzelnia z browarem są z cegły murowane, reszta zaś zabudowań dworskich i wiejskich w dobrach tych eksystujących a aktami zajęcia objętych są z drzewa budowne.

Okupnicy w dobrach tych osiedli są następuj: 1. Józef Bentz. 2. Józef Becht. 3. Piotr Kuntz. 4. Ignacy Kuntz. 5. Jan Becht. 6. Franciszek Szroth. 7. Michał Karg. 8. Cyryak Siegwanth. 9. Jan Kuntz. 10. Szymon Weingertner. 11. Wojciech Wahl. 12. Małgorzata Schmidt. 13. Wawrzeniec Kraemer. 14. Jakób Bech. 15. Szczepan Sztam. 16. Jan Rygler. 17. Michał Karg stary. 18. Jan Nikiel. 19. Andrzej Schneider. 20. Jakób Hawer. 21. Marcin Bekler. 22. Józef Nayweger. 23. Rajmund Ginter. 24. Marcin Kratz. 25. Józef Weingertner. 27. Antoni Ekert. 28. Marcelli Kasper. 29. Jakób Eppel. 30. Sukcessorowie Graaba. 31. Józef Schnitterer. 32. Mikołaj Ebbele. 33. Jan Baumstark. 34. Wawrzeniec Geiger. 35. Józef Weingertner. 36. Józef Krauzowicz. Zaś czynszownicy niestali: 1. Wojciech Słowiński. 2. Jakób Sapołski młynarze, oraz 3. Jan Szaler karczmarz, od których wznosi czynsz rocznie złp. 2325.

Dobra te stósownie do ponowionego i poprawionego aktu zajęcia z d. 7/19 i 8/20 Sierpnia 1840 r. zajmują w sobie rozległości uważając sposobem przybliżonym mianowicie: a. W placach pod zabudowaniami dworskimi i wiejskimi tak wsi Mikołajewie jak i przyległości z ogrodami i podwórzami około morg 41. b. Grunta orne dominialne i które włościanie i młynarze w dobrach osiedli obsiewają klasy 1 2 3 4 i 5 około morg 1352. c. Łąki około morg 200. d. Bory, lasy, zarośla i pastwiska około morg 210. e. Drogi, rowy, granice, wody i glinianki morg 30. f. Koloniści wyżej wymienieni zajmują ogółem w gruntach i łąkach morg 1005, wszystko miary magdeburgskiej, oprócz gruntów do probostwa w Mikołajewicach należących.

Włościan pańszczyzną robiących: a. pułrolników 10 mających załogę i zasiew dworski. b. Zagrodników 4 którzy tylko zasiew dworski mają. c. Komornice 6, z tych pułrolnicy robią po 3 dni pańszczyzny na tydzień sprzężem lub ręcznie, zagrodnicy także po 3 dni ręcznej pańszczyzny, a komornice po dni dwa ręczno i inne powinności odbywają. Dobra te stósownie do kontraktu z dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1840 r. wypuszczone zostały w dzierżawną possessyą na lat 4 od Sgo Jena Chrzciciela 1840 r. do tego dnia 1844 Faustynowi Badeńskiemu za sumę 40000 złp. a pod zarządem ich właścicielski zostają, o unieważnienie kontraktu tego wyrabiający sprzedaż sobie zastrzegł.

Akt pierwszy zajęcia z dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) i 26 Lipca (7 Sierpnia) 1840 r. właściciele Magdalenie z Chabielskich Wąsowiczowej, Xaweremi Dunin Wąsowiczowi jako dozorczy i Wojtowi Gminy Mikołajewie, oraz dla Fabiana Uziembło Pisarza Sądu Pokoju Powiatu Szadkowskiego na ręce Franciszka Hataczkiewicza Podśedka tegoż Sądu w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1840 r. zaś powtórny akt zajęcia tychże dóbr w ponowieniu i w poprawieniu w dniach 7/9 i 8/20 Sierpnia t. r. zdziałany, również właściciele dóbr tych Magdalenów z Chabielskich Wąsowiczowej, Xaweremu Dunin Wąsowiczowi jako dozorczy, Józefowi Jankowskiemu jako pełniącemu obowiązki Wójty gminy Mikołajewie i Fabianowi Uziembło Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Szadkowskiego w dniach 8/20 i 10/22 Sierpnia 1840 r. wręczone i zestawione. Następnie obydwa akta zajęcia w kancel. Gub. Rad. do ksiąg wieczystej dóbr Mikołajewie w dniu 29 Sierpnia (10

Września 1840 r. podane a do księgi zarejestrowań Trybunału Cywilnego Gubernii Kaliskiej w dniu 11/23 Września t. r. 1840 wpisane i zarejestrowane zostały.

Przedaż dóbr w mowie będących odbędzie się w Kaliszu na Audyencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Kaliskiej w miejscu zwykłych posiedzeń. Warunki zaś licytacji i przedaży oraz zbiór obwieszczeń każdem z interessentów w Biórze Pisarza Trybunału i u Patrona Bielskiego przedaż popierającego przejrzeć sobie może.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i przedaży dóbr tych na Audyencji Trybunału tutejszego w dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. 1840 o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie dnia 13/25 Listopada a trzecie dnia 27 Listopada (9 Grudnia), wyrabiający przedaż Mateusz Dobiecki podał za te dobra sumę złp. 60000 w monecie, poczem termin do temczasowego onych przysądzenia na dzień 24 Grudnia 1840 (5 Stycznia 1841) r. wyznaczony został, w którym Trybunał Kaliski rzeczzone dobra Mikołajewice Franciszkowi Bielskiemu Patronowi za sumę 60000 złp. w monecie temczasowo na własność zasądził, i termin do ostatecznego ich przysądzenia na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1841 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

w Kaliszu dnia 26 Grudnia 1840 (7 Stycznia 1841) roku.

Franciszek Salezy Wołowski.

Sąd Polcyi Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem powszechnem kraju czuwające, aby na Gotlieba swojego nazwiska Cygana, o zbrodnię kradzieży gwałtownej obwinionego, i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a w razie dostrzeżenia ująć i wprost Sądowi naszemu pod mocną strażą odstawić polecić raczyły; którego rysopis jest następujący:

Gollib swojego nazwiska Cygan, wzrostu dobrego, tuszy dobrej, twarzy okrągłej, nosa, ust, brody miernych, faworytów i wąsów dużych rudawych, włosów na głowie ciemno błęd, nisko strzyżonych, około lat 40 mający; ubrany był w spancer sukieny granatowy na guziki zapinany, spodnie płócienne białe, kapelusz czarny, buty pasowe podarte.

w Łęczycy dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1840 roku.

Skwarski. Sędzia Prezydujący.

Sąd Polcyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału II.

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe, jako i Cywilne, czuwające nad bezpieczeństwem i porządkiem kraju, aby na zbiegłego w transporcie Star. Hersza Całkowicza Wilczewskiego o kradzież obwinionego, baczne oko zwracały, i w razie ujęcia do Sądu naszego przy ulicy Dzielnej pod Nro 2361 posiedzenia swe odbywającego odstawić pod mocną strażą zechciały.

Rysopis Starozakonnego Hersza Całkowicza Wilczewskiego, wzrost mierny, twarz ściągła, oczy piwne, nos ściągły, czoło niskie, włosy ciemne, zarost brody nieco rudawy, użala się na zadawniały romatyzm w nogach. Ubrany w kożuch zwyczajny z czarnym ordynaryjnym futrem, kapotę czarną żydowską, pasem

włóczkowym tegoż koloru ściśniętą, Lejbiłk nankinowy w paski żółtawe kamizelkę z szarą czarną Cycles, koszulę zwyczajną, spodnie czerkasowe brązowe buty zwyczajne, krymkę, czapkę z futrem zwyczajną żydowską.

w Warszawie dnia 2/11 Grudnia 1840 roku:

Sędzia Prezydujący Krajewski.

Sąd Policyi Prostey Ptu Pyzdrowskiego,

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako wojskowe nad bezpieczeństwem publicznem w kraju czuwające, ażeby na Stanisława Grzeskiewicza v. Szmej, o kradzież obwinionego, z aresztu detencyjnego Pyzdrowskiego zbiegłego, baczne oko miały a po ujęciu onegoż pod ściśłą strażą wprost do Sądu Poprawczego Kalskiego odstawiły. — Rysopis zbiegłego: wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa miernego, czoła niskiego, włosów na głowie rudawych równo do kosa strzyżonych jak zwykle chłopinosszą, wąsów rudawych; w czasie ucieczki był ubrany w płaszcz granatowy nowy z mierną peleryną multanem szarym podbitą, wołuszkę sukienną szafirową białym multanem podbitą, kamizelkę sukienną granatową białym kirem podszytą na dwa rzędy żółtych guzików zapinaną, — koszulę lnianą białą, spodnie z płótna cienkiego na kolanach latane, kapelusz okrągły stary, bity passowe ordynaryjne chłopskie, zbiegły, — ostatnio zamieszkiwał we wsi Bieli Pcie Pyzdrowskim i tenże był widziany na folwarku Rudunek czyli Podkopydłówek zwany.

w Pyzdrach dnia 4/16 Grudnia 1820 r.

Kaniewski.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.

Mordka Dancygier v. Dobrowolski v. Marcin Abramiak, żyd, lat 27 mający, zrodzony w Skrzanach, zamieszkały w wsi Leśniewicach, Obwodzie Gostyńskim, wzrostu dobrego, twarzy ściągłej, włosów na głowie czarnych, oczu ciemnych, nosa dobrego, ust szerokich, brody okrągłej; ubrany w surdut szaraczkowy, płaszcz granatowy, czapkę okrągłą z daszkiem, buty dobre; o kradzież obwiniony i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywający się.

Wzywa przeto wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem powszechnem kraju czuwające, aby na tegoż baczne oko zwracały, a w razie dostarczenia ująć, i pod mocną strażą wprost Sądowi naszemu odstawić polecie raczyły.

w Łęczycy d. 7/19 Grudnia 1840 r.

Sędzia Prez. Zieliński. Z.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.

Ponieważ Wojciech Dziadowski, ostatnio w Borowni Pcie Wieluńskim jako zastępca Wojty Gminy zamieszkały, wyrokiem Sądu tutejszego w d. 15/27 Czerwca r. b. za oszustwo z mocy artykułu 424 230 Kodexu Karnego na miesiąc dwa zamknięcia w domu poprawny skarany, pobyt swój ukrył. Zapozywa go przeto niniejszem aby się w Sądzie tutejszym celem zapublikowania mu rzeczzonego wyroku stawiał.

w Piotrkowie dnia 10/22 Grudnia 1840 r.

Łaguna. Sędzia Prez.